

at støtte dem. Jeg er altsaa glad over det Standpunkt, som det ærede Udvalg her har taget, og tror at kunne takke paa de Menneskers Vegne, der ville faa Støtte i Henhold til det paa Tillægsbevillingsloven optagne Forslag. Med Hensyn til det store, almindelige Spørgsmaal om Erstatning for den Skade, som andre have lidt ved Stormen den 25. og 26. December, skal jeg sige, at jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers gentagne Beklagelser over, at dette Spørgsmaal er blevet rejst. Selvfølgelig have de Mennesker, der have lidt Skade ved den nævnte Lejlighed, ikke noget juridisk Krav paa at faa Støtte af Samfundet til at genoprette disse Skader; men der er ingen Tvivl om, at man fra Samfundets Side burde hjælpe dem ud over de Vanskeligheder, hvori de paa Grund af Stormen ere komne, og som ere saa betydelige, at de i de allerfleste Tilfælde slet ikke selv kunne komme ud over dem. Der er mange af disse Mennesker, der ville blive økonomisk ruinerede, hvis de ikke fra Statens Side faa nogen Hjælp; der er mange af disse Mennesker, som gennem en lang Aarrække have skaffet sig en Ejendom, hvorved de have skabt sig en betrygget Stilling, og som nu se sig ude af Stand til at kunne faa denne Ejendom sat i saadan Stand, at de ogsaa i Fremtiden kunne leve af den. Det forekommer mig, at Staten her har en Forpligtelse til i nogen Grad at træde hjælpende til og søge at raade Bod paa de uheldige Forhold, der her ere komne til Stede ved Naturmagternes Indgriben, saaledes at de vedkommende ikke blive ødelagte. Nu siger man ganske vist: Skaden er for spredt, den er fordelt paa en stor Masse Mennesker, og da den ikke er stærkt koncentreret, kunne vi ikke hjælpe. Men den største Del af de Mennesker, der have lidt Skade, ere saa daarlig stillede, at de, selv om det ikke kan siges, at det er overordentlig store Kapitaler, der ere gaaede tabte for hver enkelt, dog ikke hver for sig ville kunne rette sig uden Støtte fra andre, og Forholdet er jo det, at naar vi undtage vor Fiskerbefolkning, er der ikke ad privat Vej skaffet nogen som helst Midler til Veje til at hjælpe disse Folk. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, men blot udtale Haabet om, at det maa lykkes ved fortsatte Undersøgelser fra den høje Regerings Side — det kan jo neppe nytte at stille noget Forslag her — at komme til det Resultat, at man vil kunne tilstaa adskillige af disse Mennesker en Understøttelse, saa at man kunde hjælpe

dem ud over det værste Skrald, de have maattet tage ved Stormen, hjælpe dem ud over den værste Ulykke og hjælpe dem nogenlunde paa ret Køl. Jeg tillader mig at udtale Haabet herom og beder den høje Regering om at se lidt velvilligt paa de Andragender, der maatte indkomme eller allerede ere indkomne fra disse Mennesker.

R. Nielsen: Det var min Tanke ved 2den Behandling at fremsætte et Par Bemærkninger, men da der den Dag var Ønske om Forhandlingens Afslutning, fik jeg ikke Lejlighed dertil, og jeg har derfor ment, at det var rigtigt nu at fremkomme med de faa Bemærkninger, jeg har at gøre. Det er til et enkelt Punkt, hvor det forekommer mig, at vi ere komne til at give en Tillægsbevilling til en Bevilling, som ikke er given. Det forekommer mig altsaa, at der er et Hul i vor Finanslovbehandling, som ikke burde være der, og det er det, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, enten for at faa Sikkerhed for, at det ikke er saaledes, som jeg oppfatter det, eller for at gøre rette vedkommende opmærksom derpaa, hvis det er saaledes. Paa § 19 B, II. D. 8., Ministeriet for offentlige Arbejder, blev der ved 2den Behandling indsat en Post til de kongelige Bygningers Brandvæsen, 10,12½ Kr. 67 Ø. Af dette Beløb ere 10,000 Kr. til Kronborg Brandvæsen og berøre ikke det, jeg her gør opmærksom paa. Saa er der kun tilbage et lille bitte Beløb af 121 Kr. 67 Ø., som er Tolvtedelen af et Beløb paa 1,460 Kr. aarlig til en ny Brandvagt paa Amalienborg. Der gøres i Betænkningen ved 2den Behandling opmærksom paa, at det er ret nødvendigt, at en saadan Brandvagt ansættes, og man begrunder derved Forslaget om at faa en Bevilling for indeværende Marts Maaned, men jeg ser ikke rettere, end at man savner Bevilling for det kommende Finansaar, det, som begynder i Morgen. Jeg blev opmærksom paa det, fordi jeg umiddelbart efter under Justitsministeriet har fundet en ganske tilsvarende Bevilling. Jeg saa da Summen efter paa Finanslovsforslaget, saaledes som det laa for i Begyndelsen af Samlingen forrige Efteraar. Der stod denne Post opført med 6,739 Kr., og ved 3die Behandling have vi ligeledes bevilget 6,739 Kr. Der er altsaa ikke — som jeg mener, det burde være sket — paa Finanslovsforslaget sket nogen Forhøjelse med det Beløb, som den omtalte Brandvagt skal have i det kommende Fi-